

[Orla Møller.]

Nu skal jeg unlade som fætter til molboerne at gøre vrøvl over at blive diskrimineret på den måde, men jeg vil dog gerne have lov til at sige, at hvis der skal tales om molbohistorier, så er det den fra den tidligere regering overtagne økonomiske situation, der nu allerede to gange er blevet påpeget af henholdsvis finansministeren og statsministeren, der kan gå ind under et sådant navn. For den egentlige baggrund for denne lovgivning er jo, at landet er blevet så fintfølende, så omtåleligt på det økonomisk-valutariske område, at hvis vi ikke sikrer os, risikerer vi at rende ud i en alvorlig situation med hensyn til beskæftigelsen.

Der er et par ting, jeg godt lige vil standse op ved i den meget stærkt detaljerede, saglige diskussion om disse ting. Når hr. Hans Kjær taler om lagerreduktionerne og produktionsinvesteringerne, så vil jeg gerne erkende, at der er nogen vægt i disse påstande, men det er overdrevent, når hr. Hans Kjær fremhæver disse ting så kraftigt, som tilfældet var. Jeg tror nemlig, det vil vise sig, at da loven kun har kortvarige virkninger, vil den med hensyn til produktionsinvesteringer ikke have de skadelige følger, som påpeges, og når det drejer sig om lagerreduktionerne, så vil det vise sig, at der er sket et skifte, som kommer til at betyde, at disse ting ligger anderledes.

Der er et væsentligt punkt, som vi også har drøftet i udvalgsarbejdet, som jeg godt vil gøre en bemærkning om, det er påstanden om, at denne importafgift nok kan have en positiv virkning på betalingsbalancens importside, men samtidig har den en negativ virkning på eksportsiden, og af den grund burde der være en eller anden form for dispensationsmulighed. Hvis noget sådant skulle praktiseres, ville det i realiteten komme til at betyde, at man skulle sidde med den ene virksomheds regnskab efter det andet, ellers kunne man jo ikke vurdere det. Det ville simpelt hen være ugørligt. Det er da vist også saglig rigtigt, at man kan ikke sammenligne 10 pct. importafgiften på maskiner med det 10 pct. investeringsfradrag, der foreslås for maskininvesteringerne i erhvervslivet. Jeg tror nok, hr. Hans Kjær vil give mig ret i, at de to ting er ikke umiddelbart sammenlignelige.

I forbindelse med hr. Jens Peter Jensens indlæg vil jeg gerne sige, at når man giver sig i kast med at analysere, hvad det er, der lyser ud af øjnene på folk — i særlig grad hos finansministeren — så turde det måske være tilladt for mit vedkommende også at læse noget ud af den ærede ordførers ansigt, og det var en meget stor troskyldighed, da der blev talt om arbejdspladser, der går tabt, og nye, der ikke bliver skabt. Det glædede mig at se den glans i hr. Jens Peter Jensens ansigt.

Må jeg ud over dette drilagtige sige: det kan ikke være rigtigt på den ene side at fastholde, at det moderne erhvervsliv i den grad er koblet sammen, også virksomhed for virksomhed, både eksportvirksomhed og hjemmemarkedsindustri, og på den anden side komme med påstande om, at man med importafgiften begunstiger den ene side og skader den anden. I realiteten vil det første synspunkt medføre, at det for de flestes vedkommende kommer til at ligge inden for den samme virksomheds område, og det er i hvert fald også det indtryk, der er skabt gennem de mange henvendelser fra erhvervslivet. Jeg vil gerne sige det sådan lidt stilfærdigt, at jeg frabeder mig ikke råd fra hr. Jens Peter Jensens side, men jeg forbeholder mig friheden til at tale om de ting, som jeg har lyst til at tale om, også når det drejer sig om situationer inden for erhvervslivet.

I den forbindelse vil jeg gerne til det, hr. Dahlgaard sagde, sige følgende: jeg har da forhåbentlig ikke — det fremgår nok af fortrykket — sagt noget om, at jeg havde et indtryk af stærkt manglende koordination, tværtimod. Jeg forsøgte at give udtryk for, at der er en kolossal stærk koordinering af mange virksomheder både indenlands og udenlands, men at der på visse punkter godt kunne opstå det indtryk, at hvis man her i landet virksomheder imellem havde endnu stærkere kontakt med hinanden, ville varer, der nu importeres, kunne produceres her i landet, og det er en ganske anden situation.

I forbindelse med hr. Dahlgaards indlæg i øvrigt kun dette: vi har meget stærkt gjort opmærksom på, at ved indgangen til fællesmarkedet må alle parter — både de, der tager imod os i dette, og vi, der kommer — være interesserede i, at vores økonomiske